

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

► **B**

ДИРЕКТИВА 95/18/ЕО НА СЪВЕТА

от 19 юни 1995 година

относно лицензиране на железопътните предприятия

(ОВ L 143, 27.6.1995, стр. 70)

Изменена с

Официален вестник

		№	страница	дата
► <u>M1</u>	Директива 2001/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 година	L 75	26	15.3.2001
► <u>M2</u>	Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година	L 220	16	21.6.2004

ДИРЕКТИВА 95/18/ЕО НА СЪВЕТА

от 19 юни 1995 година

относно лицензиране на железопътните предприятия

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 75 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 189в от Договора ⁽³⁾,

като има предвид, че единният пазар представлява територия без вътрешни граници, в рамките на която е осигурено свободно движение на хора, стоки, услуги и капитали;

като има предвид, че принципът на свобода при предлагане на услуги следва да се прилага и за сектора на железопътния транспорт, като се отчитат неговите специфични характеристики;

като има предвид, че Директива на Съвета 91/440/ЕИО от 29 юли 1991 г. относно развитието на железопътната мрежа на Общността ⁽⁴⁾ предвижда предоставяне на права за достъп до международната железопътна транспортна мрежа за железопътни компании и за техни международни групировки;

като има предвид, че с оглед осигуряване прилагането на правото на достъп до железопътната инфраструктура на единна и недискриминационна основа, е належащо въвеждането на лицензиране на железопътните компании осигуряващи услугите, посочени по реда на член 10 на Директива 91/440/ЕЕС;

като има предвид, че е подходящо да се запази обхватът на правно действие на Директива 91/440/ЕИО, включително и направените в нея изключения за регионални, градски и крайградски услуги, и доколкото би следвало да се посочи, че транспортните дейности под формата на соваков услуги през тунела под Ламанш са също така изключени от обхвата на тази директива;

като има предвид, че издаден от една държава-членка лиценз следва съответно да бъде признат като валиден в останалите части на Общността;

като има предвид, че условията, поставени в Общността за достъп до или за транзитно преминаване през железопътната инфраструктура, предстои да бъдат допълнително регулирани в рамките на правото на Общността;

като има предвид, че отчитайки принципа на субсидиарността, както и с оглед осигуряване на съответното единство и прозрачност, е подходящо Общността да определи само и единствено най-общите принципи относно въпросната система за лицензиране, като остави на държавите-членки цялата отговорност по издаването и администрирането на тези лицензи;

като има предвид, че с оглед осигуряването на стабилни и адекватни услуги е необходимо да се даде възможност на

⁽¹⁾ ОВ С 24, 28.1.1994 г., стр. 2, и ОВ С 225, 13.8.1994 г., стр. 9.

⁽²⁾ Становище от 14 септември 1994 г. (ОВ С 393, 31.12.1994 г., стр. 56).

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 3 май 1994 г. (ОВ С 205, 25.7.1994 г., стр. 38), Обща позиция на Съвета от 21 ноември 1994 г. (ОВ С 354, 13.12.1994 г., стр. 11.) и Решение на Европейския парламент от 14 март 1995 г. (ОВ С 89, 10.4.1995 г., стр. 30).

⁽⁴⁾ ОВ L 237, 24.8.1991 г., стр. 25.

▼B

железопътните компании да отговарят по всяко едно време на определени изисквания, свързани с добрата репутация, финансовата им сигурност и професионална компетентност;

като има предвид, че с оглед защитата на клиенти и засегнати трети страни е важно да се осигури достатъчно застраховане на железопътните компании или съответно равностойни споразумения с оглед рискове по задълженията им;

като има предвид, че в настоящия контекст би следвало да се обърне достатъчно внимание на въпросите свързани с временното преустановяване и отменяне на лицензи, както и отпускането на временни такива;

като има предвид, че по правило всяко железопътно предприятие следва задължително да спазва както местния си, така и този на Общността правилник по предоставяне на железопътни услуги, като ги прилага принципно, без да дискриминира когото и да е, и доколкото последните правилници са предназначени да осигурят извършването на дейностите им в пълна сигурност по определените мрежови участъци;

като има предвид, че за да се осигури ефективното функциониране на международната железопътна мрежа, е належащо железопътните компании да спазват споразуменията в тази област;

като има предвид, че в крайна сметка процедурите по отпускане, поддържане и допълнения и изменения на оперативни лицензи за железопътните компании следва по правило да отразяват общия стремеж за прозрачност и недискриминиране,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

РАЗДЕЛ I

Предмет и обхват**▼M1***Член 1*

1. Настоящата директива се отнася за критериите, които се прилагат при издаването, подновяването или изменението на лицензии от държава-членка, предназначени за железопътни предприятия, които са или ще бъдат установени в Общността.

2. Държавите-членки могат да изключат от обхвата на настоящата директива:

- а) предприятия, които извършват само пътнически железопътни услуги по местна и регионална отделна железопътна инфраструктура;
- б) железопътни предприятия, които извършват само градски или крайградски железопътни пътнически услуги;
- в) железопътни предприятия, чиято дейност се ограничава до предоставянето на регионални железопътни услуги за превоз на товари, които са извън обхвата на Директива 91/440/ЕИО;
- г) предприятия, които извършват само дейности по превоз на товари по железопътна инфраструктура — частна собственост, която съществува изключително, за да се използва от собственика на инфраструктурата за извършване на негови собствени товарни превози.

3. Предприятия, чиято дейност се ограничава изключително до предоставянето на услуги за совалково транспортиране на пътни превозни средства през тунела под Ламанша, се изключват от обхвата на настоящата директива.

▼B*Член 2*

По смисъла на настоящата директива:

▼M1

а) „железопътно предприятие“ означава всяко публично или частно предприятие, основният предмет на дейност на което е предоставянето на услуги за железопътен превоз на товари и/или пътници, с изискването предприятието да осигурява тракция; това включва и предприятия, предоставящи само тракция;

▼B

б) „лиценз“ е издадено от държава-членка разрешително за предприятие, чрез което се признава статутът ѝ на железопътно предприятие. Въпросното разрешително може да се ограничи и до предоставяне на определен вид услуги;

в) „лицензиращ орган“ е органът, натоварен за издаване на лицензи от страна на държава-членка;

г) — „градски и крайградски услуги“ са транспортни услуги, действащи за покриване на транспортни нужди на определен градски или агломерационен център, както и услуги между подобен център или агломерация и предградията ѝ;

— „регионални услуги“ означават транспортни услуги, управлявани по посрещане на нуждите по превози на определен регион.

▼M1*Член 3*

Всяка държава-членка определя органа, отговарящ за издаването на лицензии и изпълняването на задълженията, наложени от настоящата директива. Издаването на лицензии се извършва от орган, който не предоставя железопътни транспортни услуги и е независим от органи или предприятия, които предоставят такива.

▼B**РАЗДЕЛ II****Лицензи***Член 4*

1. Всяко железопътно предприятие има право да кандидатства за лиценз в държавата-членка, където е установено.

2. Държавите-членки не издават лиценз, като и не продължават валидността на издадени такива, когато не са спазени изискванията на настоящата директива.

3. Железопътно предприятие, което отговаря на изискванията по реда на настоящата директива, има право да получи лиценз.

4. Нито едно железопътно предприятие няма право да предоставя железопътни транспортни услуги по реда на настоящата директива, освен когато е получило съответния лиценз за предоставяне на съответните услуги.

Независимо от самия лиценз, притежаването му не дава право на титуляра му на достъп до железопътната инфраструктура.

▼M1

5. Лицензията е валидна за цялата територия на Общността.

▼B*Член 5*

1. Преди началото на дейността си, всяко железопътно предприятие е длъжно да може да докаже на лицензиращите органи на въпросната държава-членка, че по всяко време е способно да отговори и изпълни изискванията, свързани с добрата репутация, финансова стабилност, професионална компетентност, както и да покрие изискванията на застраховките по „Гражданска отговорност“ по реда на членове 6 до 9.

2. Всеки един от кандидатите е длъжен да предостави цялата необходима информация по смисъла на параграф 1.

Член 6

Държавите-членки определят условията, при които се приема за спазено изискването за добра репутация, като задължително изискват кандидатстващото железопътно предприятие, или лицето/лицата, натоварено/и с управлението му:

- да не е бил/били осъждано/и за тежки престъпления, включително и стопански престъпления,
- за него/тях да не е било открито производство по несъстоятелност,
- да не е бил/били осъждано/и за тежки нарушения на специалното законодателство, прилагано в областта на транспорта,

▼M1

- не е/са осъждан/и за сериозни или повторни неизпълнения на задължения във връзка със социалното или трудовото законодателство, включително задължения във връзка със законодателството в областта на безопасните и здравословни условия на труд, а също и на задължения във връзка с митническото законодателство за предприятия, желаещи да извършват трансграничен превоз на товари, подлежащ на митнически режим.

▼B*Член 7*

1. Свързаните с финансовата стабилност на кандидатите изисквания се изпълват, когато кандидатстващото железопътно предприятие докаже, че ще може да спази всички свои действителни и потенциални задължения, установени по силата на реалистични предвиждания, за срок от дванадесет месеца.

2. По смисъла на параграф 1, всеки един от кандидатите посочва подробно данните по реда на раздел I на приложението.

▼M2*Член 8*

Изискванията относно професионалната компетентност се удовлетворяват, когато кандидатстващото железопътно предприятие има или ще има организация за управление, която притежава познанията и/или опита да упражнява безопасен и надежден контрол върху експлоатацията и надзор върху вида операции, уточнени в лиценза.

▼B*Член 9*

Всяко железопътно предприятие задължително се застрахова адекватно или сключва съответните еквивалентни споразумения съобразно националното и международното законодателство, с

▼B

цел застрахователно покритие на отговорността си в случай на катастрофи или най-общо — застрахователни събития, и в частност относно пътниците, багажа, товара, пощата и трети лица.

РАЗДЕЛ III**Валидност на лиценза***Член 10*

1. Лицензът остава валиден докогато железопътното предприятие изпълнява задълженията по реда на настоящата директива. Лицензиращите органи могат да се разпоредят за редовно преразглеждане на условията и данните по лиценза на всеки пет години.
2. В самия лиценз могат да се впишат конкретни условия, управляващи неговото премахване или отмяна.

Член 11

1. Когато са налице основателни съмнения, че лицензирано железопътно предприятие не се съобразява с изискванията на настоящата директива, и в частност с член 5 от нея, лицензиращият орган има право по всяко време да извърши съответната проверка, за да се увери, че въпросното железопътно предприятие се съобразява с изискванията.

Когато лицензиращият орган се увери, че определено железопътно предприятие не изпълнява напълно изискванията по реда на настоящата директива, и в частност тези на член 5 от нея, той отменя или оттегля лиценза му.

2. Когато лицензиращият орган на определена държава-членка се убеди в наличието на основателни причини относно прилагането на изискванията на настоящата директива от страна на железопътно предприятие, чийто лиценз е издаден от държава-членка, той известява незабавно въпросния орган.

3. Независимо от разпоредбите на параграф 1, при отмяна или оттегляне на лиценз на основание несъобразяване с изискванията за финансова стабилност, лицензиращият орган има право да издаде временен лиценз в зависимост от извършената реорганизация на железопътното предприятие и при условие че то не заплашва сигурността на клиентите си. Издаденият временен лиценз не може да има валидност за повече от шест месеца след датата на издаването си.

4. Когато железопътно предприятие е преустановило дейността си за шест месеца или не е започнало дейност шест месеца след отпускане на лиценза си, лицензиращият орган може да реши поставянето на лиценза под въпрос за допълнителното му одобряване или отмяна.

Когато започва първоначално дейността си, всяко едно железопътно предприятие има право да изисква определяне на по-дълъг срок, като се отчита специфичното естество на предоставяните от нео услуги.

5. При промяна, засягаща правния статус на определено предприятие, и в частност при сливане или поглъщане, лицензиращият орган решава за повторното издаване на лиценза. Въпросното железопътно предприятие има право да продължи дейността си, освен ако лицензиращият орган не реши, че сигурността при превозите на пътници и товари е заплашена, като в такъв случай основанията за издаване на решение се посочват в неговия текст.

▼B

6. Когато железопътно предприятие възнамерява значително да промени или разшири сферата на дейностите си, лицензът му се представя пред лицензиращия орган за преразглеждане.

7. Лицензиращият орган не допуска запазване на лиценз на железопътно предприятие, срещу което е започната процедура по банкрут или подобни правни действия, особено когато въпросният орган е убеден, че не съществуват действителни данни за задоволително финансово реструктуриране на потърпевшото предприятие в рамките на разумно предвидим срок.

▼M1

8. Когато един лицензиращ орган издаде, отнеме, откаже или измени лицензия, заинтересованата държава-членка веднага уведомява за това Комисията. Комисията уведомява незабавно останалите държави-членки.

Член 12

1. В допълнение на изискванията на настоящата директива, железопътното предприятие спазва националните закони и подзаконови разпоредби, които са съвместими със законодателството на Общността и се прилагат по недискриминационен начин, и по-специално:

- а) специфичните технически и оперативни изисквания за железопътни услуги;
- б) изискванията за безопасност, които се прилагат по отношение на персонала, подвижния състав и вътрешната организация на предприятието;
- в) разпоредбите по отношение на опазване на здравето, безопасността, социалните условия и правата на на работниците и потребителите;
- г) изискванията, които се прилагат спрямо всички предприятия в съответния железопътен сектор и чието предназначение е да осигурят ползи или защита на потребителите.

2. Едно железопътно предприятие може по всяко време да отнесе пред Комисията въпроса за съвместимостта на изискванията на националното законодателство със законодателството на Общността, а също и въпроса дали такива изисквания се прилагат по недискриминационен начин. Ако Комисията счита, че разпоредбите на настоящата директива не са спазени, тя ще представи позиция за правилното тълкуване на директивата, без да нарушава разпоредбите на член 226 от Договора.

Член 13

Железопътните предприятия се съобразяват със споразуменията, приложими за международния железопътен транспорт, действащи в държавите-членки, в които те оперират. Те спазват също съответните митнически и данъчни разпоредби.

▼B

РАЗДЕЛ IV

Преходни разпоредби*Член 14*

Железопътните компании, които предлагат железопътни услуги, разполагат с преходен срок от дванадесет месеца, след който изтича крайният срок за пренастройването им по реда на член 16, параграф 2 с оглед съобразяване с разпоредбите на настоящата

▼B

Директива. Преходният срок не засяга нито една разпоредба, която може да навреди на сигурността на железопътните превози.

РАЗДЕЛ V**Заклучителни разпоредби***Член 15*

1. Процедурата по издаване на лицензи се оповестява публично от страна на всяка държава-членка, като последната известява Комисията за мерките си.
2. В най-кратък срок лицензиращият орган взема решение по прилагане на процедурата, като то не може да се издава след изтичане на тримесечен срок след предоставяне на цялата документация, и в частност данните по реда на приложението, като се отчита цялата налична информация. Решението се изпраща до кандидатстващото за лиценз железопътно предприятие. При отказ се посочват мотивите за него.
3. Държавите-членки приемат съответните мерки по процедура за обжалване на решението на лицензиращия орган.

Член 16

1. Две години след началото на прилагане на настоящата директива, Комисията представя на Съвета отчет за резултатите от прилагането ѝ, като го придружава, при необходимост, с предложение за предприемане на мерки на общностно равнище, в частност такива, свързани с разширяване на обхвата на директивата.
2. Държавите-членки приемат всички законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с разпоредбите на настоящата директива, в рамките на двугодишен срок след влизането ѝ в сила. Те незабавно информират Комисията за това.
3. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

Член 17

Настоящата директива влиза в сила на датата на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 18

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

▼B*ПРИЛОЖЕНИЕ***I. Данни, посочени по реда на член 7, параграф 2**

1. Финансовата стабилност се проверява въз основа на годишните отчети на съответното предприятие, или в случай на невъзможност за представяне на годишния счетоводен отчет от страна на кандидатстващото предприятие, само от нейния годишен баланс. Подробни данни се предоставят в частност свързани със следните финансови аспекти:
 - а) налични средства, включително баланси по банкови сметки, наличие на резерви при изчерпване на разплащателните и текущи сметки и кредити;
 - б) налични финансови средства и активи във вид на ценни книжа;
 - в) оборотен капитал;
 - г) присъщи разходи, включително разходи по плащания за превозни средства, недвижима собственост, сгради, инсталации и вагонен парк;
 - д) такси върху активите на предприятието.
2. В частност кандидатстващото предприятие се приема като нестабилна, когато дължи значими суми по просрочени плащания на данъци или такси по обществени осигуровки, в резултат на дейността на предприятието.
3. Лицензиращият орган има право да изисква в частност представяне на ревизорен акт и отчет, както и съответни документи от банка, спестовна банка, счетоводител или ревизор. Тези документи задължително следва да съдържат информация относно посочените в параграф 1 данни.

▼M2